Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

arbitriu. De libertate amisera.
Repetit de corruptione. li. ar. ut ad
dat alia. De libertate que sit ex g̃
tia. ⁊ que ex natura. De gr̃a opante
⁊ cooperante. Quid sit uoluntas.
Quod bona uoluntas comitat gr̃am.
Que sit gr̃a uoluntate p̃uenienss. fi
des cũ dilectione. Quod uoluntas
bona q̃ p̃uenitur gr̃a q̃da ba p̃uenit.
Que p̃dictis uideantur ōria. s. q. uidet
dici. fide ee ex uoluntate. Quedam
adhuc addit q̃ g̃iuore faciunt quõ
nem q̃ cogitatõ boi p̃cedit fidẽ.
De illa cogitatione boni q̃ p̃ced fide.
plene dissertur. Vtrum una eadẽq
sit gr̃a q̃ dr̃ opans. ⁊ cooperans. Quid sit
ipa gr̃a. ⁊ quom. meritur augi g̃ritur.
Inqub̃ bonis sit libũ arb.
De uirtute quid sit. ⁊ quid actus ei.
De fide uidem die quod ñ e ex hoie
s; ex do tñ De gr̃a q̃ libat uoln
tatem. q̃ si uirtus e. uirtus. non e
ex libo arb. ⁊ sic non e motus mtis.
Hic aptt ad quid p̃dicta tendent. s.
ut innotescat. an uirtus motus sit
mentis ut non. Et x q̃ sensu dnr. ex
gr̃a incipe bona merita de q̃ gr̃a h̃
intelligatur. Quod bona uoluntas
gr̃e p̃ncipaliter e. ⁊ etiã gr̃a e sic &
omne bonum mitum. Et x q̃ rõne
dr̃ fides mereri. iustificationẽ et
alia. De muib̃ uirtutũ. ⁊ de gr̃a
q̃ non est. s; facit mertũ. Et pylog
ut alia addat. Quod idẽ usus sit
uirtutis ⁊ li. ar. s; uirtutis p̃ncipaliter.
Aliqꝰ sententia hic ostenditur q̃ dnt
uirtutes ee bonos usus li. ar. ⁊ actus
mentis. Quib̃ auctoritatib̃ mum
ant q. dnt. Predicta repetit. ut alia
addat definitã assertionẽ ponens de
g̃ra ⁊ li. ar. ō pelagianos. Hic ponit
ea quib̃ siui ofirmant errorẽ uerba
augi ō ipsiũ uiremes. Aliud test. poñ
aug. q̃ item pelagi. p se uitebatur.
Aliud quidetur ōducẽ g̃ie di addit.
Aliud test eusde q̃d uidet adusum.
Iuid testimonium. Paradyso....
Adhuc addit aliud q. uidr ōrum.
Testimonio ieie astruit q̃d tenend sit.
de gr̃a ⁊ libi. ar. u tripleꝰ hesis uidica
tur. s. iouiniani. manich. ⁊ pelagiani.
Vtrum ho añ peccm egint gr̃a opante
⁊ cooperante. Quod homo añ lapsũ uir
tutis habit. De electione hominis de...
Quom intelligendũ sit illud. ne su
mat de ligno uite ⁊ comedat ⁊ uiuat.
De flammeo gladio añ paradisũ posito.
An homo ante peccm comedit de
ligno uite. Quare non sõ facti in
mortales. si comedunt de ligno uite.
Quod p adam peccm ⁊ pena tñsit in
posteros. Vtrum illud peccm fuit
originale an actuale. Quom dñt
uitiasse mmundũ. Hic aptt illd
ee peccm originale q. transit ī posteros.
Quid sit originale peccm hic iqrit.
Quod originale peccm culpa auctó
ritatib̃ pbat. Quid sit q̃d dr̃ p. orig.
s. fomes peccati. i. concupiscentia.
Quid nomine concupiscentie intelligi q̃d
fomes peccti Quod p adam orig. p. in
omñs uitiũ. i. concupiscentia. Quod sit
peccm in quo omñs peccauer q̃d ex no
obedientia pcessit. Et x q̃ sensu dictũ
sit. p inobedientiã uni multos astitui
peccores. Quod. p. orr. in adã fuit ⁊ in.
Obiectio quorãdã or id q. sup dictũ est.
omñs in adam fuisse hommes.
Respo ũ aptitur q̃lr fuiint in adam
f rõnem seminalem. ⁊ q̃m. ex eo des
cendint. s. lege ꝓpagationis. Auctó
ritate ⁊ rõe pbatur nich extrinsecus
diti in humanã subam. q̃ ab adã
e Quom peccm originale a parb̃
tñsit. ad filios. an secũdm animã an
f carnem. Predictam opinionem